

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 12. Correctio fraterna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

uita firma. Sed sum natu minor? at omne animal diligit simile sibi; sic Eccli. 13, 19.
 Et omnis homo proximum sibi; cur hac ego dilectione abstinebo? cur
 tacendo videbor facta eius approbare? aut de eo, tanquam inemene-
 dibili desperare? Sed saepe me iam repulit admonentem? Atqui
 jam ultra vocauit, morbus eum domuit. In tempore veni. jam est
 occasio ulceris secandi. Erumpe, anime, in lachrymas, & verba,
 quae leniri vultu possunt, ut tolerentur; apud Deum perdi non pos-
 sunt, si apud fratrem repudientur.

Ita secum tacite sermocinatus, tandem in has voces erupit: :
 Heu mihi, frater charissime, qualis es, quantum mutatus ab illo, quem de
 formositate omnes, cum admiratione, paulo ante, pradicauerunt? quem
 certatim tot puella, & tot matrona concupierunt intueri? Quo color? quo
 forma excellentia? quo venustas oculorum recepsit? Ubi nunc sunt illece-
 bra? ubi soci illi iucundi, qui aures tuas obscuris iocis, mentem Cupidi-
 nibus Venereis repleuerunt? Cur nunc te non inuisunt? Cur nunc deserunt,
 cum solatijs tibi maximè est opus? cur, in extrema rerum desperatione,
 relinquunt? Ast non ego, id agam; fratrem frater non deseram: dum-
 modo non celes, neq; dissimiles mihi, quidnam tibi adeò dirum acciderit,
 ut mente percussus, & totis artibus contremiscens, ac sudabundus, ad
 omnem aura motum expanescas? Ecquid veteris vita tua es memor?
 ecquid verborum meorum recordaris? Nonne vaticinatus sum tibi, ven-
 turum tempus, quo te pœniteat, Spiritui S. per me, per q; alios, te adfru-
 gem vocanti, toties restitisse? Talibus vulnerato verbis vel oleum af-
 fudit, vel medicinale vinum, dixitque: Mi charissime frater, si
 tremorem sudoremq; hunc tibi vehementia morbi exprimit; bono sis ani-
 mo, nondum actum est de tua vita; multi grauioribus è morbis reducti
 sunt ad sanitatem. Quod si vero tua te peccata, & anteacta, in tot flagi-
 tijs, vita memoria tantopere exterret, presto est remedium; ingemisce,
 peccata detestare, emendationem promitte; veniam ora; sacerdotem vo-
 ca; neq; spem abijke. Bonus est Deus, infinita est clementia illius; cuius
 misericordia non solum pendenti in cruce latroni veniam, repente, & ob-
 pauca verba impertinit; verum etiam Paradisum spondit. Idem man-
 suetissimus Deus, etiam hodie adhuc poenitentiam tuam expectat; neque
 ulli, quam diu viuit, peccata sua retractanti, cœlum claudit. Vita hac
 via est; quam diu in via sumus, redire licet, & corrigere errorem, qui nos
 in abrupta duxit.

XII.
 CORRECTIO
 FRATERNA.

Z

Hac